

RAMANTEED

AN ESTIMATE

ரீமான்டீட்

ஒரு மதிப்பீடு

K. KANAPATHIPILLAI - BA. F.R. G. S

க. கணபதிப்பிள்ளை - பி. ஏ. எப். ஆர். ஜி. எஸ்

"B A" MAJEED

An estimate

by

K. KANAPATHIPILLAI B.A., F.R.G.S.

Published on the occasion of the Felicitation to Hon. M A Abdul Majeed M.P. Minister of Handlooms Industry on his 32 Years of Service as a parliamentarian held at Sammanthurai on 10th August 1992.

Celebration to mark

THE 32 YEARS SERVICE OF

**HON. M.A. ABDUL MAJEED M.P.
MINISTER,**

AS A PARLIAMENTARIAN

A FEW WORDS

This article obtained for the souvenir to be published on the eve of the celebration planned by the public of Sammanthurai to felicitate the thirty two years of yeomen service rendered by Hon. M A Abdul Majeed M.P., the illustrious son of Sammanthurai, as a Member of Parliament, Deputy Minister, District Minister and a Minister is being published as a booklet.

Mr. K. Kanapathipillai, the author of this article is an eminent educationist and the former Principal of Shivananda College, Batticaloa and of all a teacher of Mr. M. A. Abdul majeed. Although this article was originally obtained to be published in the Souvenir, considering the importance and the value of its contents it was decided to publish it as a booklet in its original form in the English Language and a translation in Tamil as well.

THE ORGANISING COMMITTEE

ஒரு சில வார்த்தைகள்

சம்மாந்துறையின் தவப்புதல்வரும், இலங்கைப் பாராளுமன்ற அரசியலில் 32 வருடங்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், பிரதி அமைச்சராகவும், மாவட்ட அமைச்சராகவும், அமைச்சராகவும் சேவையாற்றி மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவருமான கௌரவ எம். ஏ. அப்துல் மஜீத் அவர்களைப் பாராட்டுமுகமாக இப்பிரதேச மக்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பெருவிழாவில் வெளியிடப்படவுள்ள மலருக் காகப் பெற்ற கட்டுரையே இச்சிறு நூலாக வெளியிடப்படுகிறது.

இக் கட்டுரை மட்டுநகர் கல்லடி சிவானந்தா வித்தியாலயத்தின் முன்னாள் அதிபரும், கௌரவ எம். ஏ. அப்துல் மஜீதுட் அவர்களின் ஆசிரியருமான திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டது. மலருக்கென இக்கட்டுரை பெறப்பட்டபோதிலும், இக்கட்டுரையின் தனித்துவப் பண்பையும், சிறப்பையும் கருதி, இது சிறு நூலாக வெளியிடப்படுகிறது.

இக்கட்டுரையின் மூலப்பிரதி ஆங்கிலத்தில் அமைந்துள்ள போதிலும் இதன் சிறப்புக் கருதி தமிழிலும் மொழிபெயர்த்துத் தரப்படுகின்றது.

- விழாக் குழுவினர் -

கௌரவ M.A. அப்துல் மஜீத் (எம். பீ.)

நெசவுக் கைத்தொழில், அமைச்சர்

M. A. ABDUL MAJEED B.A. - AN ESTIMATE

'Man must eat of the tree of LIFE. He must find employment for his powers and solace for his spirit' - D.H. Lawrence.

I have known Mr. M.A. Abdul Majeed from his boyhood, when he was twelve years old. I have known him as a blustering youth; I have known him as an undergraduate; and later I have known him as a full-fledged 'B.A.' of the University of Ceylon.

His people, his kith and kin, his friends and admirers, his co-workers, his colleagues in the political arena have called him 'B.A' Majeed'. And as the years rolled on, the 'B. A.' appellation clung to him; and the family name dropped off like an over ripe palmyrah fruit.

Once he entered the political arena, he was ready, as it were, for the unavoidable fray, fully equipped knowledge-wise and so far as his status was concerned. To start with he had no formidable opponents to speak of. If at all there were any, they would have been counted on one's fingers. Having chosen a political career, and carved out a comfortable constituency, Mr. Majeed had nothing at stake. But he had a definite stake in the country and his community. He had no axe to grind. He had nothing to gain, and nothing to lose. He was placidly unconcerned about losing or winning. In fact he was always the winner. He was born in a golden age of innocence and unabated prosperity; and somehow or other his Saturnian age tended to overflow with milk and honey; his cornucopia - horn of plenty - was brimful of blossoms fresh-blown, and corn and fruit. They were prosperous times.

There were four Majeeds with him at Shivananda - , 'Sweet' Majeed, 'Bundy' Majeed 'Chippi' Majeed and 'Kuli-saikottai' Majeed. Being then the slimmest of all, he went with the appellation 'Chukku' Majeed. All of them have distinguished themselves in some field or other. And a few

years later came the A.L.A. Majeed of Kinniya and the comic 'Thangavel' Majeed' of Mutur. With everyone of them the Hostel atmosphere was redolent with laughter and resounded with the jingle and 'a hey and ho, and a hey nonino.'

Mr. M.A. Abdul Majeed's maternal grandfather, Majeed Vanniyanar - so he was endearingly called - ruled the roost. The reign was his: so calm, so placid, so peaceful. I long to own it, and I have loving memories - all boyhood memories - to cherish of it. The reign may justly be said to be his; The Majeed Vanniyanar Reign.

Being unopposed in his long political career 'B.A.' ran the course, cleared hurdles with very little effort or endeavour. There were very few lets or hindrances in his way. He pursued the course of a clean politician with no fear and very little favour. It was all plain sailing, despite the fact he was a bundle of diverse pieces in his invincible early years - in his feelings thinkings and aspirations.

Popular, he was among the diversity of racial elements that comprised his community; Muslims, Tamils and Sinhalese alike. They loved him as though he was their pet child; அண்ணா! - foster brother. And the tender feeling grew, became pervasive and embraced the total human ambience in Sri Lanka. Thus his political philosophy evolved an incipient element of a rare social bond. None of the racial, credal tags that hinder the moral progress of the common run of politicians stuck to him, for they were not to his fastidious taste; and so, in his own peculiar way, he brushed aside the social, ethnic and caste labels, calling them mere absurdities.

At school - he was a pupil at Shivananda Vidyalaya - he came under the contributory influence of Ambalam Nishaka - and Vipulananda; and despite the several shortcomings of a school hostel - Kamalayam - he loved the rough and tumble of a hostel life. He had imbibed marked Bohemian tastes - habits, attitudes and manners. He had free and easy habits.

He was all in all, as free in his mental flights as the giant fish-hawk that often and often haunted the coastal scrub jungle that clothed the vast coastal sand stretch. He organized the Ramadan fast among the muslim students in the school hostel. His vision grew, widened and became expansive, and all-embrasive. He was free to roam and soar unrestrained in all his habits and even his habiliments; often unconventional. He had a special partiality for rolling in the sand and stealing in the sand bath in the sea - a lovely, broad sea beach skirted the lovely blue lagoon. He wallowed in mud and sand and brine and said: "This is mine own, my native land. I love it with all my heart, with all my soul, and in the fulness and my keenness of spirit.

His boyhood ambience put a thud on him; a loving hand touched him; a stern look shaped him: gave him a name, gave him a form.

Majeed Vanniyanar of Karavahu, his maternal grandfather, was a permanent mile-stone in the progressive development of the twin rice bags: Karavahu and Sammanthurai Pattus. Assisted by the then Government Agent of the Eastern Province, Mr. C.V. Brayne, he stood firm and assumed such a permanent stance as would have made him a veritable land mark. It was Majeed Vanniyanar who brought intensive and irrigable agriculture into the Karavahu and Sammanthurai Pattus. He strove hard to transform the region into one of the most productive rice - bowls of Sri Lanka. Mr. C.V. Brayne, the most eminent among the Government Agents of the entire Island, second perhaps only to Mr Freeman of Anuradhapura inspired by the sparking enthusiasm of his brother F. Brayne of the Indus Valley, Punjab stood firm and said: this region shall top the list of paddy producing lands. Mr. C.V. Brayne was the Grand 'Podiyar' - tiller of the soil - of the times. From Friar's Hood to the Sahamam whale - baak shall be one vast uninterrupted sea of waving rice. It was a dream came true; and the golden age of the 'green revolution' dawned. And Mr. C.V.

Brayne saw it, and Majeed Vanniyanar confirmed it - 'good.' The growth amazing progress during the 'B.A.' regime. With opening up of the stupendous Senanayake Samudra Irrigation Scheme and its peripheral units, the 'green revolution' had become an acclaimed success.

Mr. M.A. Abdul Majeed was no less inspired by his grand Dad's efforts and visionary outlook. The undeniable and fully confirmed conclusion was this: The golden age of the Majeeds and C.V. Brayne was altogether a period of undiminishing prosperity, and the descriptive phrase: 'a land overflowing with milk and honey and corn' was aptly applicable to the region. It was the 'Golden Age of growth and prosperity.'

These ballad lines depict the unparalleled affluence of the times:

காலத்தாலே பாலுங்கறந்து

கழுகம் பூப் போல் அரிசியுங்குற்றி

காலத்தாலே காய்ச்சின பால்க்கஞ்சி

காலாலே ஏற்றிப் போனான் காணாண்டே !

The Landlubber's conceit and ignoble pride was limitless. The richness of the soil and luxuriance of the products have found appropriate expression in the land loper's haughty mood. Didn't he kick the Kanji pot and send it rolling? With the development of the Gal Oya Valley and the multi-purpose irrigation scheme Senanayake Samudra became a byword, and its fame moved from tongue to tongue. And the 'Brayne Dorai Kandam' acquired a name and an un-diminishing fame.

And B.A. Majeed, in no way lagged behind his forerunners in the development of the Gal Oya Valley and its periphery: the Karavahu Sammanthurai - Nintavur pattus.

In consequence the golden age of the Majeeds and C.V. Brayne is still on its way to the attainment of greater progress and greater prosperity.

In the footsteps of the great Vanniyanar came tripping gingerly and bubbling with fun and mischief his grand son - the 'B. A.' - who was to acquire no less fame. He was all alone frank and outspoken. He impressed his people: Tamils, Muslims and Sinhalese, and they hesitated not to cap him with the inspiring, affectionate title of 'B.A.'. He was brutally frank; said what he had to say in a cutting, yet humourous way. He displayed in his talks and familiar chit-chats a characteristic colloquialism, bordering on slang, very often pungent, and smacking of an amazing candour.

There is a Tamil saying that runs thus: 'யதார்த்தவாதி, வெகுஜன விரோதி' He who is frank runs the risk of begetting many enemies. But yet, in the long run, in the estimation of the majority he occupied a unique and honourable place. 'B.A.' has found a permanent niche in their hearts. They did love him, they did respect him; and still they continued to honour him sincerely and truly.

His self-knowledge was amazing. He yearned to be wise with his own self-made wisdom, and his deep-seated institution. He was all the more wise for his calm contemplation and deep thinking. His correct estimate of human nature has brought him to this conclusion: Man is essentially, and he is a blackguard and a saint fused into one. He is a MAN for all that. Man is the highest product of nature's ingenuity. And in God Almighty's scheme of things there is ample room for the smallest mammal, the jerboa, and the biggest mastodon and the massive elephant. But the true, the genuine man is all that did matter.

'B.A.' spoke to his people in very intimate terms in the lisping tongue of a baby; but he is no blabber. He spoke to

them as intimately as he spoke to his beloved partner in life. He was at all times, in all circumstances, very frank - and that was no other than being true to his nature. He never made a blatant show of his native candour. He deemed it a heinous sin to stint, in however small a measure, the pleasures of either the mind or the body.

He looked within and without; he looked before and after and pined not for what is not. He brought all possible and relevant considerations to bear on men, their ways and related subjects and events. He had the courage to record his feelings in true earnest; and in this regard he is far too human. His feelings invariably have a humanitarian trend.

When he spoke he paused between words and phrases and reflected. And on such occasions, he was far too solemn, wooden and grave. But more often than not, he was essentially human, seldom or never biased; and never did caste, credal or ethnic prejudice ever have a hold on him, and they rarely marred his native ardour to be fair and just and outspoken.

He was an out and out, full-fledged U.N.P.er. He was drastically true to his convictions that the U.N.P. the only party that could deliver the right goods to the right destination. He is convinced that his party will one day or other, on an auspicious dawn, usher the Golden Age of 'unhindered unshared freedom, security and un-abated happiness for all. Then there shall be shared by one and all the much longed for social, economic and political equality and freedom. - He is confident that in course of time all negative trends in human feeling, human thinking and human action will have been replaced by 'happiness and the unfettered development of all the instincts that build up life and fill it with mental delights.' - B. Russell. And freedom will have ample room to grow unhindered; and freedom will be meaningful.

Everyone of B.A.'s political projects and programmes that is his unabated service to the public these thirty two long years of his political career has contributed in no mean a measure to the building and the upliftment of the community as one single whole - the much sought after Sri Lankan Community.

Above all he is a whole - hogger. he aimed at the evolution of a closely bonded, close-knit, single nation: a benign human conurbation: an undelivered community. He will be satisfied with nothing short of an integrated community - a human concourse of common interests and noble aspirations. This will be an ideal. And that nation shall have no cause to demur, to desist, to grumble, to complain in however small a measure. Such a state shall be void of partisan feelings, and stinking partiality. 'B.A.' did work. He laboured hard for bringing peace and happiness to all - Muslims, Tamils, Burghers and Sinhalese alike.

Mr. Abdul Majeed stuck to his society - a mixed society: multi-religious, multi-racial; And he worked un-ceasingly for its total welfare. He cared not for fame and name and flamboyant funfares of any kind. He worked as he thought, and he thought as he worked as he thought, and he thought as he worked. He belonged to the Sri Lankan Community and the family circle into which he has been born. Haven't you watched him sitting of an evening on the root hump of an Arjuna tree in his paddy field, under the cool umbrageous shade, fanned by the evening breeze, so cool, so refreshing, that comes creeping over the endless expanse of waving paddy, holding an intimate chit-chat with the fellow cultivators, tillers and toilers, sorting out every one of the several problems that confronted them? On all such occasions he assumed an easy care-free posture and faced and warded off every punch with perfect equanimity and poise. And, so, with the least exertion he did find an apt solution for every stress and strain, from the flimsiest to the most intricate and ensnaring among them.

Whatever contribution he made was proffered with a view to improving the lot of the total community which he had undertaken to promote.

As District Minister of Batticaloa the improvements he effected were all constructive and creative. He helped mould a body of hard-working and hard-toiling tillers of the soil, who have, in course of time, become the country's economic back-bone. Having developed a clear foresightedness, he was able to steer clear of all hidden shoals and shallows that might have impeded and marred the economic developmental efforts of the region.

He was, and he is a born digger of the soil, and he knew fully well when to sow, when to reap, when and how to raise a bountiful ear of corn in place of a single grain. He knew fully well, in the ripeness of his wisdom, that the ridge - pole of the country's economy was no other than a soil based activity, and the green grass, and the singing bird, and the prosperous herds of cattle. In no other part of Sri Lanka could anyone have come across such hardy, sturdy, skilful cultivators of rice; such herders of cattle, such brave fishers in the sea as are to be met with in the Karavahu - Sammanthurai Pattus. And every lad, every lass of the region has by bitter experience learnt that the future progress of the Eastern sector depended on more and better scientific agriculture, and a greater production of the staple food crop.

Mr. Majeed's agrarian policy of 'grow more and better food crops, and a greater variety of them' has become sound slogan and a meaningful exhortation. The green revolution that Mr. C.V. Brayne initiated has caught the imagination of the people and has spread far and wide; and Mr. Majeed has sung the chorus -

- Come ye all; we shall dig,
we shall delve, we shall turn the sod.
we shall make it productive in the
fullness of time. -

The principal vogue of the Brayne - Majeed's era is full of fun and jollity, merriment and side-shaking laughter. And one can hear it echoed in the ballads sung by the cultivators as they travelled in their heavily laden double bullock carts.

ஏற்றாலே வேளாண்மை
இளங் கதிரு பூஞ்சோலை
மாட்டாலே அழியு தென்று
என் மன்னவர்க்கு சொல்லிருங்கோ.

கடலே இரையாதே
கற்கிணறே பொங்காதே
பொழுதே புலராதே - என்
பொன்னி வண்டார் போமளவும்

மலுக்காரம் பற்றையிலே
மறுக்கிவிட்ட மானது போல்
தவிக்கிறேண்டி பெண்ணே - உன்தன்
தங்க முகம் காணாமல்.

- (What a robust love)

அவன்: கண்டலடிக் கரிமுகச் செத்தல்
பொண்டு களுக்கு ஆகாது
அவன்: ஆண்டு கார்த்திகைக்கு சுட்ட பலகாரம்
ஆண் தகைக்கு ஆகாது

Note the richness of the soil reflected in the richness of the diction and melody.

Hark to the roar of the ocean waves, the robust and muscular love element that have helped mould the physique, and imparted the feelings and thoughts, the requisite form and name, to all that Mr. Brayne and the 'B.A.' thought and felt in this agrarian milieu. 'B.A.' is undoubtedly a prince (மன்னன்) in his own domain. And may he continue to be so for many more years yet to come! He deserves our congrats and our cumulative blessings.

' The troubles of our proud
and angry dust
Are from eternity,
and shall not fail
Bear them we can, and
if we can we must
Shoulder the sky, my lad,
and drink your ale' -

A. E. Housman.

Penned,

With love and kind regards -

By K. KANAPATHI PILLAI
(B.A., F.R.G.S.)

52, Nalliah Road,
Batticaloa,
20, March 1990.

ஒரு சில வார்த்தைகள்

சம்மாந்துறையின் தவப்புதல்வரும், இலங்கைப் பாராளுமன்ற அரசியலில் 32 வருடங்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், பிரதி அமைச்சராகவும், மாவட்ட அமைச்சராகவும், அமைச்சராகவும் சேவையாற்றி மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவருமான கௌரவ எம். ஏ. அப்துல் மஜீது அவர்களைப் பாராட்டுமுகமாக இப்பிரதேச மக்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பெருவிழாவில் வெளியிடப்படவுள்ள மலருக்காகப் பெற்ற கட்டுரையே இச்சிறு நூலாக வெளியிடப்படுகிறது.

இக்கட்டுரை மட்டுநகர் கல்லடி சிவானந்தா வித்தியாலயத்தின் முன்னாள் அதிபரும், கௌரவ எம். ஏ. அப்துல் மஜீது அவர்களின் ஆசிரியருமான திரு க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டது. மலருக்கென இக்கட்டுரை பெறப்பட்டபோதிலும், இக்கட்டுரையின் தனித்துவப் பண்பையும், சிறப்பையும் கருதி, இது சிறு நூலாக வெளியிடப்படுகிறது.

இக்கட்டுரையின் மூலப் பிரதி ஆங்கிலத்தில் அமைந்துள்ள போதிலும் இதன் சிறப்புக் கருதி தமிழிலும் மொழி பெயர்த்துத் தரப்படுகின்றது.

-வீழாக் குழுவினர்-

“பீ.ஏ” மஜீத் ஒரு மதிப்பீடு

கே. கணபதிப்பிள்ளை, பீ.ஏ., எவ்.ஆர்.ஜி.எஸ்.

‘மனிதன் வாழ்க்கை எனும் விருட்சத்திலிருந்து உண்ணவேண்டும் அவன் தனது வல்லமைகளுக்காகத் தொழிலையும் ஆன்மாவுக்காக ஆறுதலையும் தேடுதல் வேண்டும்’

- டி.எச். லோரன்ஸ்.

ஜனாப் எம். ஏ. அப்துல் மஜீத் அவர்களை அவரது பன்னிரண்டு வயதுச் சிறுபராயம் முதற் கொண்டே எனக்குத் தெரியும். சீறியெழுகின்ற ஓர் இளைஞனாக அவரை எனக்குத் தெரியும், ஒரு பட்டதாரி மாணவனாக அவரை எனக்குத் தெரியும்; பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முழுமையான பட்டம் பெற்ற ‘பீ.ஏ.’ ஆக அவரை எனக்குத் தெரியும்.

அவரது மக்கள், அவரது உற்றார் உறவினர், அவரது நண்பர்கள், அவரை வியந்து பாராட்டுபவர்கள், அவருடன் கூடித் தொழில் புரிபவர்கள். அரசியற் களத்தில் அவரது சகாக்கள் அவரை ‘பீ.ஏ. மஜீத்’ என்றழைத்தனர். ஆண்டுகள் உருண்டு செல்ல ‘பீ.ஏ.’ என்ற பட்டப்பெயர் அவருடன் ஒட்டிக் கொண்டது; குடும்பப் பெயரோ கனியப் பழுத்த பனம்பழம் போல் விடுபட்டுப் போயிற்று.

அவர் அரசியற் களத்தில் குறித்த போது, அறிவுரீதியாகவும் அவரது அந்தஸ்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் நிறைவான ஆயத்தத்துடன் அரசியலில் தவிர்க்க முடியாத அமனிக்குத் தயாராக இருந்தார். முதலாவதாக சொல்லத்தக்கதாக வெல்ல முடியாத எதிராளிகள் அவருக்கு இருக்கவில்லை. மீறி எவரேனும் இருந்திருப்பின் அவர்களும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களே. அரசியலைத் தொழிலாகத் தெரிவுசெய்ததோடு வசதியான தேர்தல் தொகுதியொன்றையும் அமைத்துக் கொண்டதுடன் ஜனாப் மஜீத் அவர்களுக்கு இழப்பதற்கு எதுவும் இருக்கவில்லை. ஆனால் நாட்டின் மீதும் தமது கழகத்தின் மீதும் அவர் திட்டவாட்டமான

பிணைப்பு அக்கறையைக் கொண்டிருந்தார். அவருக்குத் தனிப்பட்ட ஆர்வங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய தேவையிருக்கவில்லை. அவர் ஈட்டுவதற்கு எதுவுமிருக்கவில்லை. அவர் இழப்பதற்கும் எதுவுமிருக்கவில்லை. அவர் தோல்வி அடைவதைப் பற்றியோ வெற்றிபெறுவதைப் பற்றியோ கவலையற்றவராக விழுமிய வீரன மதியுடன் இருந்தார். ஆனால் உண்மையில் அவர் எப்போதும் வெற்றி வீரராக விளங்கினார். குறையாத வளமுடைய, சூதுவாதற்ற பொற்காலத்தில் அவர் பிறந்தார். அவரது பொற்காலம் ஏதோவொரு வகையில் பாலுந்தேனும் பெருகியோடும் காலமாயிருந்தது. அவரது பொங்கு மாவளம்-வளமார் கொம்பு - அன்றலர்ந்த மலர்களும், பயிர்களும், கனிகளும் பொங்கி வழிவதாயிருந்தது. அவை சுபீட்சமான காலங்கள்.

சிவானந்தாவில் அவருடன் மேலும் நான்கு மஜீத்கள் - 'சுவீட்' மஜீத், 'வண்டி' மஜீத், 'சிப்பி' மஜீத், 'குளிசைக் கொட்டை' மஜீத் ஆகியோர் இருந்தனர். அப்போது இவர்கள் எல்லோரிலும் மெலிந்த வரான அவர் 'சுக்கு' மஜீத் என்ற பட்டப் பெயருடன் அழைக்கப்பட்டார். இவர்கள் அனைவருமே ஏதோவொரு துறையில் புகழ்பெற்று விளங்குகின்றனர். ஒரு சில ஆண்டுகளின் பின்னர் கிண்ணியாவின் ஏ.எல்.ஏ. மஜீதும் மூதாரின் ஹாஸ்ய 'தங்கவேல்' மஜீதும் வந்து சேர்ந்தனர். இவர்கள் அனைவரினாலும் விடுதிச் சூழல் அட்டகாசமான சிரிப்பொலியும் கலகலப்பொலியும், ஆஹா.... ஓஹோ.... என்ற ஆரவாரக் கூச்சலும் கும்மாளமுமாக விளங்கியது.

ஜனாப் எம்.ஏ. அப்துல் மஜீதின் தாய்வழிப் பாட்டனார், மஜீத் வன்னியனார் எனப் பிரியமுடன் ஆழைக்கப்பட்டவர், முடிசூடா மன்னனாகத் திகழ்ந்தார். ஆட்சி அவருடையதே; சலனமற்ற, தொல்லையற்ற, அமைதியான ஆட்சி. அது மீண்டும் வராதா என ஏங்குகிறேன். அதனைப் பற்றிய இனிய நினைவுகளை நான் கொண்டுள்ளேன். யாவும் சிறு வயது நினைவுகள், இதயத்தில் பேணிப் பாதுகாக்கப்படுபவை. அதனை அவரது ஆட்சியென்று கூறுவது நியாயமானதே; மஜீத் வன்னியனார் ஆட்சி.

அவரது நீண்ட அரசியல் வாழ்வில் எதிர்ப்போர் எவருமின்றி 'பீ.ஏ.' தொடர்ந்து முன்னேறினார். பெரு முயற்சியோ பெரும் ஊக்கமோ இன்றித் தடைகளைத் தாண்டினார். அவரது பாதையில் இடையூறுகளோ தடங்கல்களோ அரிதாகவே காணப்பட்டன.

அச்சமேதுமின்றி, மிகச் சிறிதளவே பக்கச் சார்புடன் ஒரு நேர்மையான அரசியல்வாதியின் வழியை அவர் பின்தொடர்ந்தார். அவரை வெல்ல முடியாத ஆரம்ப ஆண்டுகளில் அவர் உணர்வுகளிலும், சிந்தனைகளிலும், அபிலாஷைகளிலும் பல்வேறு வகைப் பட்ட கூறுகளைக் கொண்ட உருவமாக இருந்தபோதிலும் அவரது பாதை தங்குதடையற்றதாயிருந்தது.

அவரது சமூகத்தின் ஆக்கக் கூறுகளாக விளங்கிய முஸ்லிம்கள், தமிழர், சிங்களவர் ஆகிய பல்வேறு வகைப்பட்ட இனங்கள் யாவற்றின் மத்தியிலும் அவர் பிரபலம் பெற்றிருந்தார். அவர்கள் அவரைத் தமது செல்லக் குழந்தையாக; 'அண்ணை' என்று வளர்ப்புச் சகோதரனாக நேசித்தனர். இம்மென்மையான உணர்வு வளர்ந்து, ஊடுருவிப் பரந்து இலங்கையின் மொத்த மனித குழலையும் அணைத்துக் கொண்டது. இதனால் அவரது அரசியல் தத்துவம் மிக அரிதான சமூகப் பிணைப்பின் ஆரம்பக் கருவைப் பரிணமித்தது. பொதுவாக அரசியல் வாதிகளின் நெறிமுறை வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக விளங்கும் இன வேறுபாடுகளோ கொள்ளை வேறுபாடுகளோ அவருடன் ஒட்டிக் கொள்ளவில்லை. அவரது நுணுக்க நய எதிர்பார்ப்புகளுக்கு அவை ஏற்படையதாயிருக்கவில்லை. எனவே சமூகத்தையோ இனத்தையோ சாதியையோ எடுத்துக் காட்டுபவற்றை அவருக்கே உரித்தான பாணியில் அவற்றை வெறும் முட்டாள் தனமானவையென ஒதுக்கித் தள்ளினார்.

அவர் மாணவராயிருந்த சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் அம்பலம் நிஷாகரினதும் விபுலானந்தரினதும் செல்வாக்கிற்கு உள்ளானார். பாடசாலை விடுதியான கமலாலயத்தில் அனேக குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும் அக்கரடுமுரடான, குறைபாடிமிக்க விடுதி வாழ்க்கையை அவர் நேசித்தார். பழக்க வழக்கங்களிலும், மனப் பான்மையிலும், வழிவகைகளிலும் தீவிர நாடோடிகளின் போக்குகளை மனதில் பதித்துக் கொண்டார். அவர் சுதந்திரமான, எளிதான பழக்கங்களைக் கொண்டிருந்தார். நீண்ட நெடுந்தூரம் கரையோரமாகப் பரந்து கிடக்கும் மணல்வெளிகளைப் போர்த்து முடியிருக்கும் கரையோரப் புதர்க்காடுகளில் அடிக்கடி வட்டமிடும் இராட்சத மீன்கொத்திப் பறவைகளைப் போன்று மனோவெளியில் அவர் சுதந்திரமாகப் பறந்து திரிந்தார். பாடசாலை விடுதியில் முஸ்லிம் மாணவர்களிடையே புனித றம்ழான் நோன்பினை அவர்

ஒழுங்கு செய்தார். அவரது காட்சியெல்லை பரந்து, விரிந்து அனைவரையும் அனைத்தையும் அணைத்துக் கொள்வதாக வளர்ந்தது. தமது பழக்க வழக்கங்களில் கட்டுப்பாடு ஏதுமின்றி எங்கும் சுதந்திரமாகச் சுற்றித்திரிந்தார். அவர் அணிந்த ஆடைகளும் பொதுவாக வழமைக்கு மாறானவையே. எழில்மிக்க நீலக்கடல் ஏரியின் ஓரமாகச் சூழ்ந்திருக்கும் கடற்கரை மணலில் உருண்டு புரள்வதிலும், கடல் மணல் திட்டுகளில் ஒளிந்து திரிவதிலும் அவருக்கு அலாதியான விருப்பம். அவர் சேற்றிலும் மணலிலும், கடல் நீரிலும் கிடந்து புரண்டு கூறுவார்; இது எனக்கே சொந்தமானது. இது நான் பிறந்த நாடு, இதனை என் முழு இதயத்தாலும் முழு ஆன்மாவாலும் நேசிக்கிறேன். முழுமையான ஆன்மீக அக்கறையோடு இதனை நேசிக்கிறேன்.

அவரது சிறுவயதுச் சூழல் அவரைத் தட்டிக்கொடுத்தது; அன்புக் கரமொன்று அவரைத் தொட்டது; கடுமையான பார்வை அவரை உருவாக்கியது; அவருக்குப் பெயரொன்றை வழங்கியது. வடிவ மொன்றைக் கொடுத்தது.

கரைவாகு, சம்மாந்துறைப் பற்று ஆகிய இரு நெற்களஞ்சியங்களின் படிப்படியான அபிவிருத்தியில் அவரது தாய்வழிப் பாட்டனாரான கரைவாகுவைச் சேர்ந்த மஜீத் வன்னியனார் ஒரு நிரந்தர மைல்கல்லாக விளங்கினார். அப்போது கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அதிபராக இருந்த திரு சி.வி. பிரெய்ன் என்பவரின் உதவியுடன் அவர் உறுதியாக நின்றார். அவரெடுத்த அந்த நிரந்தர நிலைப்பாடு அசலாகவே அவரை ஒரு எல்லைக் கல்லாக மாற்றியிருக்கும். கரைவாகு, சம்மாந்துறைப் பற்றுகட்கு தீவிர நீர்ப்பாசன விவசாயத்தைக் கொண்டு வந்தவர் மஜீத் வன்னியனாரே. இலங்கையில் மிகக் கூடிய விளைச்சல் கொண்ட நெற்களஞ்சியங்களில் ஒன்றாக இப்பிரதேசத்தை மாற்றுவதற்கு அவர் மிகக் கடுமையாகப் பாடுபட்டுழைத்தார். முழு நாட்டிலுமிருந்த அரசாங்க அதிபர்கள் மத்தியில் அனுராதபுரத்து அதிபரான திரு. பிறீமனுக்கு அடுத்தபடியாக மிகச் சிறந்த அரசாங்க அதிபரான திரு. சி.வி. பிரெய்ன், பஞ்சாப் இந்து நதிப் பள்ளத்தாக்கிலிருந்த தமது-சகோதரரான எவ். பிரெய்னின் சுடர்விடும் ஆர்வத்தினால் தூண்டப்பட்டு “நெல் விளைவிக்கப்படும் காணிகளில் இப்பிரதேசம் முதலிடம் வகிக்க வேண்டும்” என உறுதியாகக் கூறினார். அந்தக் காலத்தின் முதன்மையான “போடியார்” நிலத்தை உழுது பயிரிட்டவர்

திரு சி.வி.பிறெய்ந்தான். ஃபிறயர்ஸ்ஹூட் முதல் சாகாமங் கண்டிவரை ஒரே தொடர்ச்சியாக இடையீடற்று அசைந்தாடும் நெல்வயல்கள் இருக்க வேண்டும். கனவொன்று நனவானது; 'பசுமைப் புரட்சியின்' பொற்காலம் உதயமானது. திரு சி.வி. பிறெய்ன் அதனைக் கண்டார். மஜீத் வன்னியனார் அதனை 'நல்லது' என உறுதிப்படுத்தினார். 'பி.ஏ.' ஆட்சியின் போது வளர்ச்சி முன்னேற்றத்தைப் பிரமிக்க வைத்தது. மிகப் பெரிய சேனநாயக்க சமுத்திர நீர்ப்பாசனத் திட்டமும் அதன் புறப்பரப்புப் பிரிவுகளும் திறக்கப்பட்டபோது 'பசுமைப் புரட்சி' பெரிதும் பாராட்டப்படும் வெற்றியாகிவிட்டது.

அவரது பாட்டனாரின் முயற்சிகளினாலும் கனவியலான நோக்கினாலும் திரு ஜனாப் எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத் அவர்கள் தூண்டப்படாது விடப்படவில்லை. மறுக்கமுடியாததும் முழுமையாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டதுமான முடிவு இதுதான்; மஜீதுகளினதும் சி.வி. பிறெய்னினதும் பொற்காலம் முற்றுமுழுதாகக் குறைவுறாத சுபீட்சமான காலமாகும். 'பாலுந் தேனும் தானியமும் பெருகியோடும் பூமி' எனும் விவரணைச் சொற்றொடர் இப்பிரதேசத்துக்கு மிகப் பொருத்தமானதே. அதுவே 'வளர்ச்சியினதும் சுபீட்சத்தினதும் பொற்காலம்' ஆகும்.

அந்த நாட்களின் ஈடிணையற்ற செல்வச் செழிப்பினைப் பின்வரும் நாட்டுப் பாடல் வரிகள் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

காலத்தாலே பாலுங் கறந்து

சுமுகம் பூப்போல் அரிசியுங்குற்றி

காலத்தாலே காய்ச்சின பால்க்கஞ்சி

காலாலே ஏற்றிப் போனான் காணாண்டே!

கடலறியாதவன் இறுமாப்பும் பழிப்புக்கிடமான தற்பெருமையும் எல்லையற்றவை. அவனின் ஏளனைச் செருக்கு நிலையில் மண்ணின் வளமும் உற்பத்திகளின் அளவு மீறிய செழிப்பும் பொருத்தமான சொல் விளக்கம் பெறுகின்றன. அவன் சுஞ்சிக்கலயத்தை உதைத்து உருண்டோடச் செய்யவில்லையா? கல்லையா ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கும் பல நோக்கு நீர்ப்பாசனத்திட்டமும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டதோடு சேனநாயக்க சமுத்திரம் ஒரு பொது வழக்குச் சொல்லாக மாறிய

தோடு நாவுக்கு நா அதன் புகழும் பரவியது. 'பிறெய்ன் துரை காண்டம்' பெயரொன்றையும் என்றுங் குறையாத புகழையும் பெற்றது.

தமது மூதாதையர்களைப் போன்றே 'பீ.ஏ.' மஜீதும் கல்ஓயா ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கினையும் அதன் புறப்பரப்பான கரைவாகு - சம்மாந்துறை - நிந்தாவூர் பற்றுக்களையும் அபிவிருத்தி செய்வதில் எவ்விதத்திலும் பின்தங்கிவிடவில்லை.

இதன் விளைவாக மஜீதுகளினதும் சி.வி. பிறெய்னினதும் பொற்காலம், மேலும் கூடிய முன்னேற்றத்தையும் மேலும் அதிகமான சுபீட் சத்தையும் எய்துவதற்கு இப்போதும் தொடர்ந்து செல்கின்றது. அப்புகழ்பெற்ற வன்னியனாரின் அடிச்சுவட்டில், மெல்லமெல்ல இடறுநடையுடனும் பொங்குகின்ற வேடிக்கையுடனும் குறும்புடனும் வந்தார். அதேயளவு புகழை ஈட்டுவதற்கு, அவரது பேரனான 'பீ.ஏ.' அவர் ஆரம்பம் முதலே ஒளிவு மறைவின்றி வெளிப்படையாகப் பேசுபவர். அவர் தமது தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள மக்களின் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்தார். அவர்களும் தூண்டுதலாக விளங்குகின்ற அன்பாதரவான 'பீ.ஏ.' பட்டத்தை அவருக்குத் தயக்கமின்றிச் சூட்டினர். அவர் முற்றாக ஒளிவு மறைவற்றவர். தாம் கூற வேண்டியதை நறுக்கத் தறித்தாற்போல் ஆனால் வேடிக்கையான முறையில் கூறினார். அவர் பேசும்போதும் வழக்கமாகக் கதைக்கும் போதும் அவருக்கேயுரிய கொச்சை வழக்கினை அண்டிய பேச்சு வழக்குப் பாங்கினை பெரும்பாலும் காரமான முறையில் வியத்தகு நேர்மைச் சாயலுடன் வெளிப்படுத்தினார்.

தமிழில் 'யதார்த்தவாதி, வெகுஜனவிரோதி' என்று சொல்வதுண்டு வெளிப்படையாகப் பேசுபவர் அனேக விரோதிகளைச் சம்பாதித்துக் கொள்வார். இருப்பினும் பெரும்பான்மையினரின் மதிப்பீட்டில், நீண்ட கால நோக்கில், அவர் ஒரு தனித்துவமான கௌரவமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தார். அவர்களின் இதயங்களில் 'பீ.ஏ.' நிரந்தரமான இருப்பிடமொன்றைப் பெற்றிருந்தார். அவர்கள் அவரை நேசித்தனர்; அவர்கள் அவரை மதித்தனர்; அவர்கள் தொடர்ந்தும் அவரை உளமார, உண்மையாக கௌரவித்தனர்.

அவரது சுய அறிவு வியக்கத்தக்கது. தாமே ஆக்கிக்கொண்ட மதிநுட்பத்துடனும் தம்முள் ஆழமாக அமையப்பெற்றிருந்த உள்நுணர்வுடனும் விவேகமாக வாழ்வதற்கு அவர் பெரிதும் அவாவுற்றார்.

அவரது அமைதியான எண்ணமும் ஆழ்ந்த சிந்தனையும் அவரை மேலும் நல்லறிவுடையவராக்கியது. மனித இயல்பு பற்றிய அவரது திருத்தமான மதிப்பீட்டின் காரணமாக அவர் பின்வரும் முடிவுக்கு வந்தார். மனிதன் இன்றியமையாத முறையில் கயவனும் புனிதனும் ஒருங்கிணைந்தவனாக இருக்கிறான். எவ்வாறிருப்பினும் அவன் மனிதனே. இயற்கையின் கூர்மதியில் உருவான மிக உயர்ந்த உற்பத்தி மனிதனே. எல்லாம் வல்ல இறைவனின் சிருஷ்டிப்பில் மிகச் சிறிய பாலூட்டியான ஜெர்போவிற்கும் மிகப் பெரிய விலங்கான மஸ்ரோடனுக்கும் பாரிய யானைக்கும் தாராளமான இடமுண்டு. எனினும் இவையெல்லாவற்றிலும் முக்கியமான வன் உண்மையான, தன்னியல்பான மனிதனே.

‘பீ.ஏ.’ தமது மக்களுடன் மிக நெருக்கமான முறையில், ஒரு குழந்தைக்குரிய மழலை மொழியில் பேசினார். ஆனால் அவர் வெறுமனே உளறுபவர் அல்ல. அவர் தமது பிரிய வாழ்க்கைத் துணைவியுடன் பேசுவது போல் அவர்களுடன் மிக அன்னியோன்யமாகப் பேசினார். எல்லா நேரங்களிலும் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் அவர் ஒளிவுமறைவின்றிப் பேசினார். இங்கு அவர் தமது இயல்பின்படி உண்மையாக நடந்து கொண்டாரென்பதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. நாம் பிறப்பிலேயே பெற்ற நேர்மையை அவர் ஆர்ப்பாட்டமாக வெளிக்காட்டியவரல்ல. மன மகிழ்ச்சிகட்கோ சரீர இன்பங்கட்கோ எந்தவொரு சிறிய அளவிலேனும் எல்லை வரையறுப்பது மிகக் கொடிய பாவமென அவர் கருதினார்.

அவர் தமக்குள்ளேயும் தமக்கு வெளியேயும் பார்த்தார். கடந்தன வற்றையும் எதிர்வனவற்றையும் பார்த்தார். இல்லாத ஒன்றுக்காக அவர் என்றும் ஏங்கவில்லை. மனிதர்களைப் பற்றி, அவர்களின் வழிகளைப் பற்றி, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களைப் பற்றியும் சம்பவங்களைப் பற்றியும் சாத்தியமான சகல காரண காரியங்களையும் அவர் சீர்தூக்கிப் பார்த்தார். உண்மையாகவே தமது உள்ள உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் துணிவு அவரிடமிருந்தது. இவ்விடயத்தில் அவரது மனிதத்தன்மை அளவுமீறியதாகும். அவருடைய உணர்வுகள் மாறுபாடின்றி மனிதப் பண்புடைய போக்கினைக் கொண்டிருந்தன.

அவர் பேசும்போது சொற்களுக்கும் சொற்றொடர்களுக்கும் இடையில் சிறிது ஒய்வுவிட்டுச் சிந்திப்பார். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் அவர் அளவுக்கு மிஞ்சி ஆர அமர முடிவெடுப்பவராக, உணர்ச்சிகளைக் காட்டாதவராக, கடுமையாகச் சிந்திப்பவராகத் தோன்றுவார். ஆனால் பெரும்பாலான நேரங்களில் இன்றியமையாத மனிதாபிமானியாக விளங்கினார். அவர் ஒருபோதும் பாரபட்சம் காட்டியதில்லை. அவ்வாறு இருந்திருப்பின் மிக அரிதாகவே சாதி வேறுபாடுகளோ கொள்கை வேறுபாடுகளோ இன வேறுபாடுகளோ அவரை ஒருபோதும் அணுகவில்லை. நீதியாகவும் நியாயமாகவும் வெளிப்படையாகவும் பேசும் அவரது இயல்பான ஆவலை அவை மறைக்கவுமில்லை.

அவர் முற்று முழுதாகப் பூரண தகைமை கொண்ட ஐக்கிய தேசியக் கட்சியாளர். உரிய செல்வங்களை உரிய இடத்தில் ஒப்படைக்கக் கூடிய ஒரேயொரு கட்சி ஐக்கிய தேசியக் கட்சிதான் என்ற உறுதிப்பாட்டை அவர் மிகத் தீவிரமாக நம்பினார். தமது கட்சி என்றோ ஒருநாள் உகந்ததொரு விடியலின் போது அனைவருக்கும் தடைகளற்ற, பங்கிடப்படாத சுதந்திரத்தையும் பாதுகாப்பையும் குறைவற்ற மகிழ்ச்சியையும் கொண்ட பொற்காலத்தை இட்டு வருமென உறுதியாக நம்பினார். அப்பொழுது அனைவரும் நீண்ட காலமாகக் காத்திருந்த சமூக, பொருளாதார, அரசியற் சமத்துவத்தையும் சுதந்திரத்தையும் பகிர்ந்துகொள்வர். காலப் போக்கில் மனித உணர்விலும் மனித சிந்தனையிலும் மனித செயலிலும் காணப்படும் எதிர் மறையான போக்குகள் யாவும், வாழ்க்கையைக் கட்டியெழுப்புவனவும், மனதிற்குக் களிப்பூட்டுவனவற்றால் அதனை நிரப்புவனவுமான இயல்புணர்ச்சிகள் யாவற்றினதும் தளை நீக்கப்பட்ட வளர்ச்சியினாலும், மகிழ்ச்சியினாலும் மாற்றீடு செய்யப் படுமென்ற உறுதியான நம்பிக்கை அவருக்குள்ளது. அப்போது சுதந்திரம் தடைகளேதுமின்றி வளர்ச்சியடைவதற்குத் தாராள இடமிருக்கும்; சுதந்திரம் கருத்தாழம் மிக்கதாகவுமிருக்கும்.

‘பி.ஏ.’யின் முப்பத்திரண்டு ஆண்டு கால நீண்ட அரசியல் வாழ்வில் பொதுமக்களுக்கு அவராற்றிய குறைவுறாத சேவையாக விளங்கு் அரசியற் கருத்திட்டங்கள், செயற்றிட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு முழு நிறைவான சமூகத்தை - பெரிதும் காணவிழைகின்ற இலங்கைச் சமூகத்தை - கட்டியெழுப்புவதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் உதவியுள்ள பங்களிப்பு சிறியதல்ல.

எல்லாவற்றிலும் மேலாக அவர் எதனையும் முற்றுமுழுக்க நிறைவேற்றுவவர். அவரது குறிக்கோள் - நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்ட, நெருக்கமாகப் பின்னப்பட்ட ஒரு நாட்டின் பரிணாமம், ஒரு அன்பான மனித நகரங்களின் தொகுதி, கையளிக்கப்படாத ஒரு சமூகம் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட ஒரு சமூகம் - பொதுவான ஆர்வங்களும் உன்னத அபிலாஷைகளும் கொண்ட ஒரு மனித கூட்டம் இதனிலும் குறைந்த எதுவும் அவருக்குத் திருப்தியளிக்கமாட்டாது. இது ஒரு குறிக்கோள் நிலை. அந்த நாடு எவ்வளவு சிறிய அளவிலேனும் தயங்குவதற்கு, ஒதுங்கியிருப்பதற்கு, குறைபட்டுக்கொள்வதற்கு, முறையிடுவதாக்குக் காரணமேதும் இருக்காது. அத்தகைய அரசில் கட்சிசார்பான உணர்வுகளோ நாற்றமடிக்கின்ற பாரபட்சங்களோ எள்ளளவும் இருக்க'பீ. ஏ.' வேலை செய்தவர்தான். சகலருக்கும் - முஸ்லிம்கள், தமிழர்கள், பறங்கியர்கள், சிங்களவர்கள் அனைவருக்கும் - சமாதானத்தையும் சந்தோஷத்தையும் கொண்டு வருவதற்கு அவர் கடுமையாக உழைத்தார்.

ஜனாப் அப்துல் மஜீத் தமது சமூகத்துடன் ஒட்டி நின்றார். அது ஒரு கலந்த சமூகம்; பல மாதங்களையும், பல இனங்களையும் கொண்டது. அதன் மொத்த நலனுக்காக அவர் ஓய்வின்றிப் பாடு பட்டார். அவர் எந்தவிதமான புகழுக்கோ, பெயருக்கோ, ஆரவார மிக்க எக்காள முழக்கத்துக்கோ ஆசைப்படவில்லை. அவர் சிந்திக்கும்போதே வேலை செய்தார். வேலை செய்யும் போதே சிந்தித்தார். இலங்கைச் சமூகத்திற்கும் தாம் பிறந்த குடும்ப வட்டத்திற்கும் அவர் சொந்தமாயிருந்தார். மாலை வேளையில் எல்லையற்றுப் பரந்து கிடக்கும் வயல்களிலே அசைந்தாடும் நெற்கதிர்களைத் தழுவிவரும் குளிர்மையான, புத்துணர்ச்சி அளிக்கின்ற மாலைத் தென்றலைச் சுகித்தவாறு தமது நெல்வயலிலுள்ள குளிர்மையான நிழல்தரும் அரிச்சனா மரத்தின் கீழ் வேர்ப்பு டைப்போன்றின் மீதமர்ந்திருந்து சக விவசாயிகளுடனும் உழுது பயிரிடுவோருடனும் பாடுபட்டுழைப்போருடனும் அன்னியோன்ய மாகக் கதைத்துப் பேசி அவர்கள் எதிர்நோக்கும் அத்தனை பிரச்சனைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தீர்வு காணும் அவரை நீங்கள் அவதானித்ததில்லையா? அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களி லெல்லாம் தம்மை நோக்கி வரும் கணைகளை யெல்லாம் எதிர்கெண்டு எவ்வித பதட்டமுமின்றி முற்றாகப் பற்றற்ற அமைதியுடன் அவற்றைத் தடுத்துத் தகர்த்துவிடுவார். இவ்வகையில்

எவ்வித கடுமியற்சியுமின்றி அவர்கள் சிக்கியுள்ள இடர்கள் இன்னல்கள் யாவற்றுக்கும் அவை எளியன வாயிருப்பினும் கடுஞ் சிக்கலானவை யாயிருப்பினும் தகுந்த தீர்வுகளைக் கண்டுவிடுவார்.

அவர் முன்வந்து வழங்கிய எந்த உதவியும் தாம் முன்னேற்றுவதற்குப் பொறுப்பெடுத்த முழுச் சமூகத்தினதும் மேம்பாட்டைக் கருத்திற் கொண்டு செய்யப்பட்டது.

மட்டக்களப்பின் மாவட்ட அமைச்சராக அவர் செயற்படுத்திய முன்னேற்றங்கள் யாவும் ஆக்கபூர்வமானவையாகவும் புதியவற்றை உருவாக்கும் ஆற்றலுடையனவாகவும் இருந்தன. காலப்போக்கில் நாட்டின் பொருளாதார முதுகெலும்பாக மாறிய கடும் உழைப்பாளர் கூட்டமொன்றை, மண்ணை உழுது பயிரிட்டுப் பாடுபடும் பாட்டாளிகள் கூட்டமொன்றை உருவாக்குவதற்கு அவர் உதவினார். தெளிவான முன்னோக்குத்திறனை விருத்தி செய்திருந்த அவர், தமது பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தி முயற்சிகளைத் தாமதப்படுத்திப் பாழ்படுத்தியிருக்கக் கூடிய மறைவான தடைகள், தடங்கல்கள் யாவற்றையும் தவிர்த்து விலக்கிச் செயற்பட்டார்.

அவர் அன்றும் இன்றும் பிறப்பால் மண்ணைத் தோண்டிவாழ்பவர். எப்போது விதைக்க வேண்டும், எப்போது அறுக்க வேண்டும், எவ்வாறு ஒற்றைக் கதிர் மணியிலிருந்து ஏராளமான கதிர்மணிகளை வளர்க்கலாம் என்பதையெல்லாம் அவர் நன்கறிந்தவர். மண்ணை ஆதாரமாகக் கொண்ட தொழிலும், பச்சைப் புல்லும், பாடும் பறவையும், வளமான கால்நடை (மந்தைகளும் தான) நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் முகட்டு உத்தரமாக விளங்குகின்றன என்பதை தமது மதிவுட்பத்தின் முதிர்ச்சியில் அவர் பூரணமாக அறிந்திருந்தார். கரைவாகு - சம்மாந்துறைப் பற்றுக்களில் காணப்படுபவர்களைப் போன்ற அத்தகைய உறுதியான உரமான, திறன்மிக்க நெற்செய்கையாளர்களையோ, அத்தகைய மந்தை மேய்ப்பவர்களுையோ, அத்தகைய துணிவான கடல்தொழிலாளர்களையோ இலங்கையின் வேறெந்தப் பகுதியிலும் எவரும் காணமுடியாது. கிழக்குப் பகுதியின் எதிர்கால முன்னேற்றம் மேலும் சிறந்த விஞ்ஞானரீதியான விவசாயத்திலும், முக்கிய உணவுப் பயிரின் அதிகரித்த உற்பத்தியிலுமே தங்கியுள்ளதென்பதை அப்பகுதியின் ஒவ்வொரு இளைஞனும் ஒவ்வொரு யுவதியும் தமது கசப்பான அனுபவத்தின் மூலம் அறிந்துள்ளனர்.

“மேலும் சிறந்த உணவுப் பயிர்களை வளர்க்க வேண்டும், அவற்றிலும் கூடுதலான வகைகளை வளர்க்க வேண்டும்” என்ற ஜனாப் மஜீதின் கமத்தொழிற் கொள்கை வலுவான போர்க்குரலாகவும் கருத்தாழமிக்க அறிவுரையாகவும் விளங்குகின்றது. திரு. சி.வி. பிறெய்ன் ஆரம்பித்துவைத்த பசுமைப் புரட்சி மக்களின் கற்பனையைக் கவர்ந்து திக்கெட்டும் பரவியுள்ளது. மக்களோடு கூடி ஜனாப் மஜீத் பாடினார் -

வாருங்கள் நீங்கள் எல்லோரும்
தோண்ட வேண்டும் நாங்கள்
மண்ணைக் கிண்ட வேண்டும்
புற்கரண்களைப் புரட்ட வேண்டும்
காலம் கனியும்போது
பயிர் செழிக்க வேண்டும்.

நிரம்பிய வேடிக்கையும், மகிழ்ச்சிக் கொண்டாட்டமும், களியாட்டமும் வயிறு குலுங்கும் சிரிப்புமே பிறெய்ன் - மஜீத் யுகத்தின் பிரதான நடைமுறை வழக்காயிருந்தது. கமக்காரர் தமது இரட்டை மாட்டுவண்டிகளில் பளுவான பாரமேற்றிச் செல்லும்போது பாடுகின்ற நாட்டுப்பாடல்களில் இதன் எதிரொலியைக் கேட்கலாம்.

ஏற்றாயே வேளாண்மை
இளங்கதிரு பூஞ்சோலை
மாட்டாலே அழியு தென்று
என் மன்னவர்க்குச் சொல்லிருங்கோ

கடலே இரையாதே
கற்கிணறே பொங்காதே
பொழுதே புலராதே - என்
பொன்னி வண்டார் போமளவும்

மலுக்காரம் பற்றையிலே
மறுக்கிவிட்ட மானதுபோல்
தவிக்கிறேன்டி பெண்ணே - உன்தன்
தங்க முகம் காணாமல்

(-எவ்வளவு வீரியமான காதல்-)

அவன் - கண்டலடிக் கரிமுகச் செத்தல்
பெண்டுகளுக்கு ஆகாது!

அவள் - ஆண்டு கார்த்திகைக்கு சுட்ட பலகாரம்
ஆண்தகைக்கு ஆகாது.

மண்ணின் பெருவளம், வளமான சொல்நடையிலும் சுரஒழுகிசையிலும் பிரதிபலிப்பதைக் கவனிக்க.

கடல் அலைகளின் இரைச்சலை உற்றுக் கேளுங்கள். கட்டுக்கோப்பான உடலமைப்பு உருவாவதற்கு உதவிய வீரியமான, தசை முறுக்குடைய காதல் உணர்வுகளுக்கும் எண்ணங்களுக்கும் இன்றியமையாத வடிவத்தினையும் பெயரையும் வழங்கியதை எண்ணிப்பாருங்கள். இக்கமத்தொழில் வாழ்க்கைச் சூழலில் திரு. பிறையினும் 'பீ.ஏ.'யும் எண்ணியவற்றையும் உணர்ந்தவற்றையும் நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள். சந்தேகத்துக்கிடமின்றி 'பீ.ஏ.' தமது சொந்த ஆட்சிப்பரப்பில் ஒரு மன்னன்தான். மேலும் வரவிருக்கும் பல்லாண்டுகள் அவர் அவ்வாறே தொடர்ந்தும் இருப்பாராக எமது பாராட்டுக்களுக்கும் எமது ஒன்றுதிரட்டிய வாழ்த்துக்களுக்கும் அவர் தகுதிபெற்றவரே.

பெருமையும் சினமும் கொண்ட

எமது மண்ணின் தொல்லைகள்

பேரூழிக் காலம் முதல்

தவறாமல் தொடர்பவை

தாங்கிக் கொள்ள முடியும் எம்மால்

வானமே இடிந்து விழுந்தாலும்

சுமக்க வேண்டும் தோளில்

எம்மால் முடியுமாயின் என் தோழர்

பருகு உன் பானத்தை -

- எ.ஈ.ஹவுஸ்மன்.-

அன்புடனும் ;

நல்லாசிகளுடனும்

எழுதியவர்,

கே. கணபதிப்பிள்ளை

(பீ.ஏ., எவ்.ஆர்.ஜி.எஸ்.)

52, நல்லையா வீதி.

மட்டக்களப்பு,

இலங்கை.

பசிபிக் அச்சகம் (பி) லிமிரெட்
267, ஆட்டுபட்டித் தேரு
கொழும்பு - 13

OFFSET BY THE PACIFIC PRESS (PVT) LTD.,